

โมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชานาฏศิลป์
มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน
Module for teaching Chicness folk music for dance course
at Lin Nan Normal University, Guang Dong, China

ช่างไห่¹ ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของ โมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน ที่มีประสิทธิภาพ(E1/E2) กำหนดเกณฑ์ 80/80 และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อโมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มีสมมติฐานอยู่ในระดับมากขึ้นไป ใช้กลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง จำนวน 30 คน คือ นักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 ที่เลือกเรียนวิชานาฏศิลป์ ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชุดการสอนดนตรีพื้นบ้านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และแบบสอบถามความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) โมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มีประสิทธิภาพ 93.25/91.10 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อโมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชานาฏศิลป์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 1.37)

คำสำคัญ: โมดูลการสอนดนตรี ดนตรีพื้นบ้านจีน
รายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน

Abstract

This is an experimental research aimed 1) to study an efficiency of Module for teaching Chinese folk music for dance course at Lin Nan Normal University, Guang Dong, China with the criteria of efficiency (E1/E2) 80/80, 2) to study the satisfaction of first year students learning with Module for teaching Chinese folk music for dance course with the hypothesis of very satisfied. The target group was 30 first year students in semester 2, academic year 2018. The research uses Module for teaching Chinese folk music constructed by the researcher and final satisfaction questionnaire. The information are analyzed by using the simple statistic included percentage, mean, and Standard Deviation.

The results were: 1) Module for teaching Chinese folk music for dance course at Lin Nan Normal University, Guang Dong, China has the efficiency 93.25/91.10 which is higher than provided criteria. 2) satisfaction of teaching method found that the students were satisfied at the highest level ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 1.37).

Keywords: Module for teaching Chinese folk music
Dance course, Lin Nan Normal University

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสอนวิชานาฏศิลป์ สำหรับนักศึกษาเอกนาฏศิลป์ ปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน ในการเรียนจะเน้นการปฏิบัติให้นักศึกษาได้ฝึกการรำรำ โดยมีดนตรีประกอบ ในอดีตที่ผ่านมา

¹ นักศึกษาหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

² อาจารย์ที่ปรึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

เน้นดนตรีแบบฉบับของจีนเป็นหลัก มุ่งเน้นการร่ายรำเป็นหลัก ในการสอนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดนตรีจะไม่ให้ความสำคัญใด ๆ ทั้งสิ้น ทั้งในด้านภูมิการดนตรีและที่สำคัญคือไม่มีการสอนองค์ประกอบทางดนตรี ส่งผลให้นักศึกษาที่จบรายวิชาดังกล่าว นักศึกษาจะมีความสามารถในการร่ายรำ ไม่มีความรู้ทางดนตรีเมื่อจบไปเมื่อต้องทำงาน และเมื่อต้องสื่อสารกับนักดนตรี นักออกแบบท่าเต้น หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพในด้านนาฏศิลป์ ซึ่งดนตรีกับนาฏศิลป์เป็นสิ่งที่คู่กันและเมื่อบุคลากรที่เกี่ยวข้องใช้คำที่เกี่ยวข้องทางดนตรี คำศัพท์องค์ประกอบดนตรี นักศึกษาไม่สามารถสื่อสารในเรื่องดนตรีได้ ส่งผลให้เกิดความบกพร่องให้กับนักศึกษาดังกล่าว นอกจากนี้ ดนตรีที่ใช้ประกอบ แม้ว่าจะมีการนำเอาดนตรีพื้นบ้านมาใช้ประกอบการสอน แต่ขาดการให้ความสำคัญ และมักเลือกเพียงดนตรีพื้นบ้านแบบใดแบบหนึ่ง ขาดการสอนดนตรีพื้นบ้านที่หลากหลายมาใช้ ซึ่งประเทศจีนมีดนตรีพื้นบ้านถึง 56 เผ่า (Deng, 2002) การสอนให้นักศึกษาได้ร่ายรำจากดนตรีพื้นฐานที่หลากหลาย จะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาประสบการณ์ทางดนตรี มีความรู้ ความเข้าใจงานดนตรีที่หลากหลาย

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์ดนตรีที่ต้องสอนวิชาดังกล่าว เล็งเห็นว่า วิชาดังกล่าวควรมีการนำเอาดนตรีพื้นบ้านของจีนมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์ จึงได้เลือกนำเอาดนตรีพื้นบ้านจีนของเผ่าพันธุ์ที่มีความแตกต่างกัน 5 เผ่าพันธุ์ คือ 1) ทิเบต 2) มองโกเลีย 3) อูยกู 4) ไต และ 5) จีน-เกาหลี่ (Deng, 2002; Wang, 2006) มาใช้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชานาฏศิลป์ นอกจากนี้ ในการสอนดนตรีพื้นบ้านดังกล่าว ผู้วิจัยเลือกบทเพลงมาใช้ชาติพันธุ์ละ 2 เพลง และทำการวิเคราะห์เพื่อหาคุณลักษณะในด้านองค์ประกอบดนตรี จากหนังสือ National Coalition for Core Arts Standards (2014) กล่าวถึงใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ทำนอง 2) สีสันจังหวะ 3) การแสดงออกทางอารมณ์ 4) จังหวะเคาะ และ 5) ประเภทของดนตรี ที่สำคัญและเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษา และสำคัญต้องเป็นความรู้ที่นักศึกษาสามารถนำไปใช้ได้ต่อไปในชีวิต

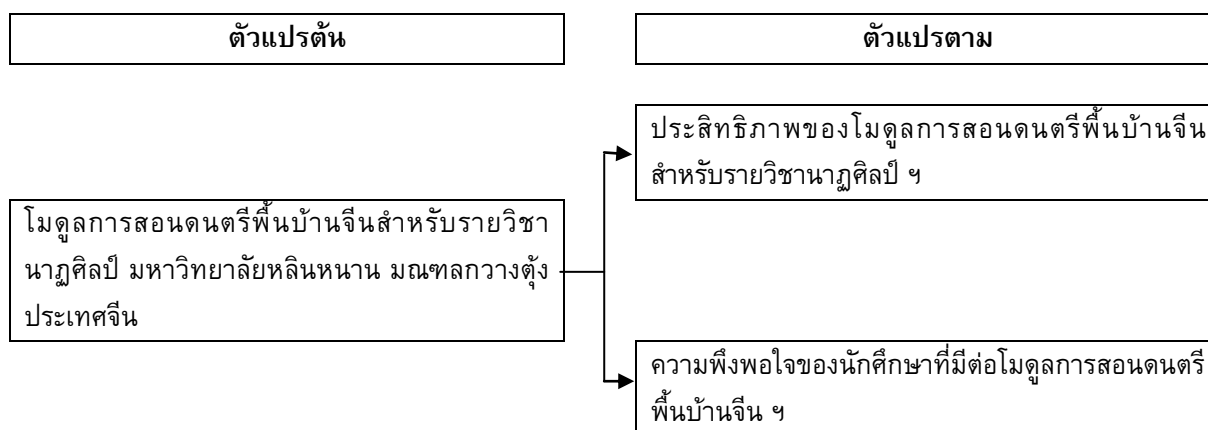
ผู้วิจัยจึงสร้างโมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน โดยนำเอาแนวคิด Taxonomy of Education ของ Marzano (2000) และจากหนังสือ Designing Learning From module outline to effective teaching (2006) ของ Butcher, Davies; & Highton ด้วยแนวคิด และคาดหวังว่า โมดูลการสอนดังกล่าว จะสามารถสร้างประสบการณ์ทางดนตรีที่มีคุณค่า สร้างให้นักศึกษาไม่มีความคับแคบทางดนตรี เกิดความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าดนตรีพื้นบ้านของจีน รวมทั้งสอนให้นักศึกษาสามารถเข้าใจองค์ประกอบดนตรีที่สำคัญในบทเพลง ส่งผลให้นักศึกษานาฏศิลป์นอกจากเป็นผู้ที่สามารถร่ายรำได้งดงาม ยังเป็นผู้ที่มีความรู้ทางดนตรีอีกด้วย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพ โมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีน สำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อโมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีน สำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการสอนด้วยโมดูล แนวคิดภูมิการดนตรี และการสอนองค์ประกอบทางดนตรี ดนตรีพื้นบ้านจีน เพื่อสร้างโมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. โมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อโมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน อยู่ในระดับมากขึ้นไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์ ปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน จำนวน 40 คน
2. ใช้โมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการหาค่า IOC โดยผู้เชี่ยวชาญ ได้คะแนนรวมผ่านเกิน .60 ทุกด้าน โมดูลประกอบด้วยดนตรีพื้นบ้านของจีน จำนวน 5 เผ่าพันธุ์ คือ 1) ทิเบต 2) มองโกเลีย 3) อูยกู 4) ไต และ 5) จีน-เกาหลี (Deng. 2002; Wang. 2006) และองค์ประกอบทางดนตรีที่สอน ได้แก่ 1) ทำนอง 2) ลีลาจังหวะ 3) การแสดงออกทางอารมณ์ 4) จังหวะเคาะ และ 5) ประเภทของดนตรี
3. ดำเนินการทดลอง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคการเรียนที่ 2 การศึกษา 2561 ใช้ระยะเวลาในการทดลอง จำนวน 8 ครั้งๆ ละ 90 นาที

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้การทดลองแบบกลุ่มเดียว (One shot case only) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนด้วย โมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน ผู้วิจัยกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1.1 โมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน ประกอบด้วย ดนตรีพื้นบ้านของจีน จำนวน 5 เผ่าพันธุ์ คือ 1) ทิเบต 2) มองโกเลีย 3) อูยกู 4) ไต และ 5) จีน-เกาหลี (Deng. 2002; Wang. 2006) และองค์ประกอบทางดนตรีที่สอน ได้แก่ 1) ทำนอง 2) ลีลาจังหวะ 3) การแสดงออกทางอารมณ์ 4) จังหวะเคาะ และ 5) ประเภทของดนตรี

1.2 โมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2.2 นำเอาแนวคิด Designing a New Taxonomy of Educational Objectives ของ Marzano (2001) การออกแบบโมดูลของ Butcher, Davies; & Highton ในหนังสือ Designing Learning From Module Outline to Effective Teaching การสอนองค์ประกอบ

ดนตรี ในเอกสารประกอบการสัมมนา การฟังดนตรี โดยศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2560) และจาก Glossary for National Core Arts: Music Standards ของ National Coalition for Core Arts Standards (2016) เป็นหลัก ในการออกแบบ โดยในด้านดนตรีได้เลือกจากหนังสือ หลักในด้านเพลงพื้นบ้านของจีนทั้งของ Deng (2002) Wu (2005) และ Wang (2006)

1.2.3 พัฒนาโมดูล สำหรับการสอนดนตรี พื้นบ้าน 5 เผ่า ได้แก่ 1) ทิเบต 2) มองโกเลีย 3) อูยกู 4) ไต และ 5) จีน-เกาหลี่ และการสอนองค์ประกอบ ดนตรีในด้าน 1) ทำนอง 2) ลีลาจังหวะ 3) การแสดงออก ทางอารมณ์ 4) จังหวะเคาะ และ 5) ประเภทของดนตรี

1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อโมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชา นาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน

1.3.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ ประเมินความพึงพอใจจากเอกสารตำรา

1.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการสอนขลุ่ยรีคอร์เดอร์แบบมีดนตรี ประกอบด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ลักษณะข้อ คำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale ของ Likert) (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

1.4. ประเมินความพึงพอใจด้วยแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อโมดูลการสอนดนตรี พื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชา นาฏศิลป์ มหาวิทยาลัย หลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน โดยใช้วิธีการ คำนวณหาค่าเฉลี่ย

2. การหาประสิทธิภาพของโมดูลการสอนดนตรี พื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชา นาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน ทดสอบประสิทธิภาพ E1/E2 นำผลที่ได้จากการทดลองเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E1/E2 = 80/80$) (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2556)

3. ประเมินระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อโมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชา นาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน โดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองการสอนด้วยโมดูลการ สอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชา นาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน ผู้วิจัยออกแบบการทดลอง ดังนี้

1. ดำเนินการทดลองโดยใช้โมดูลการสอน ดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชา นาฏศิลป์ มหาวิทยาลัย หลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน ในภาค การศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน โดย จัดให้มีการเรียน จำนวน 8 ครั้ง และสอบเก็บคะแนน 6 ครั้ง

2. การสอบ จัดให้มีการสอบ จำนวน 6 ครั้ง ดังนี้

2.1 การสอบครั้งที่ 1 ถึง 5 คือ การสอบ หลังจากที่ยื่นเนื้อหาจบในตัวของแต่ละโมดูล กล่าวคือ เมื่อเรียนเนื้อหาดนตรีแต่ละชนเผ่าจบ จะมีการ จัดสอบ

2.2 การสอบครั้งที่ 6 คือ หลังจากเรียนครบ 8 ครั้ง ใช้วิธีการสอบ โดยใช้ข้อสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์จากผลคะแนนสอบปฏิบัติ 6 ครั้ง เพื่อหาประสิทธิภาพของโมดูลการสอนดนตรี พื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชา นาฏศิลป์ มหาวิทยาลัย หลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน โดยใช้ทดสอบ ประสิทธิภาพ E1/E2

2. วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชา นาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการทดสอบประสิทธิภาพของโมดูลการ สอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชา นาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน ครั้งที่ 1 -5 สามารถสรุปผลคะแนนสอบดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน ครั้งที่ 1 -5

รายการ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ
คะแนนสอบครั้งที่ 1 ชนเผ่าทิเบต	25	23.30	5.34	93.20
คะแนนสอบครั้งที่ 2 ชนเผ่ามองโกเลีย	25	23.90	5.76	95.60
คะแนนสอบครั้งที่ 3 ชนเผ่าอุยกูร์	25	22.70	4.95	90.80
คะแนนสอบครั้งที่ 4 ชนเผ่าไต	25	23.23	5.62	92.92
คะแนนสอบครั้งที่ 5 ชนเผ่าจีน-เกาหลี	25	23.43	5.77	93.72
คะแนนเฉลี่ยครั้งที่ 1 – 5	25	23.31	5.58	93.25

2. ผลการทดสอบประสิทธิภาพผลการทดสอบ
ประสิทธิภาพของโมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีน
สำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน
มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน ตามเกณฑ์ E1/E2 มี
ประสิทธิภาพเท่ากับ 93.25/91.10 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์
ที่กำหนดไว้ สามารถสรุปผลการทดสอบดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าประสิทธิภาพโมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชานาฏศิลป์ ระหว่างเรียนและหลังเรียน

รายการ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ร้อยละ	ค่าระดับ ประสิทธิภาพ
คะแนนระหว่างเรียน	25	23.31	5.58	93.25	E1/E2 = 93.25/91.10
คะแนนหลังเรียน	25	22.78	5.76	91.10	

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มี
ต่อโมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชา
นาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง
ประเทศจีน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2561
จำนวน 40 คน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.79, S.D. = 1.37)

สรุปผล

ผลการทดสอบประสิทธิภาพของโมดูลการสอน
ดนตรีพื้นบ้านจีนสำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัย
หลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน เป็นไปตาม
เกณฑ์ E1/E2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.25/91.10 ซึ่ง
ได้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และผลการศึกษาความพึง
พอใจของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ
กิจกรรมการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.79,
S.D. = 1.37)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องโมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีน
สำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน
มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน เป็นไปตามเกณฑ์ E1/E2
มีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.25/91.10 เนื่องจากในการ
ออกแบบโมดูล ผู้วิจัยได้ใช้หลักการสร้างโมดูล ของ
Butcher, Davies; & Highton (2006) ซึ่งเน้นการออกแบบ
โมดูลสำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษา และตาม
หลักการ Taxonomy of Education ของ Marzano (2001)

ผู้วิจัยได้ออกแบบโมดูล โดยเริ่มจากสร้างความ
ตระหนัก ให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของหัวข้อ สาร
การเรียนรู้ สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่
จะเรียนรู้ เห็นความสำคัญของนำเอาองค์ความรู้ไปใช้
ต่อไปในชีวิต และเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถเรียนรู้ได้
ตามหลักการขั้น Self ของ Marzano

ในการออกแบบโมดูลแต่ละโมดูล ผู้วิจัยได้นำหลักการของ Butcher, Davies; & Highton (2006) โดยกำหนดสิ่งที่นักศึกษาต้องเรียนรู้และกระทำได้ ซึ่งสอดคล้องกับความรู้ และทักษะของนักศึกษาที่ต้องมีมาก่อน และสิ่งที่นักศึกษาจะต้องแสดงเมื่อเรียนจบในแต่ละโมดูล ซึ่งผู้วิจัยได้แจ้งให้นักศึกษารู้และเข้าใจ ในกรณีที่นักศึกษาไม่เข้าใจ ได้ทำการชี้แจงจนนักศึกษา มีความเข้าใจว่า ในการสอบตัวนักศึกษาต้องทำอะไรบ้าง ต้องรู้และเข้าใจในเรื่องดนตรีและองค์ประกอบดนตรีอะไร ต่อจากนั้นจึงพิจารณาถึงรูปแบบวิธีการเรียนการสอนที่จะส่งผลต่อสิ่งที่นักศึกษาต้องเรียนรู้และกระทำได้ รวมถึงพิจารณาถึงความแตกต่างของผู้เรียน กระบวนการและวิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับสิ่งที่นักศึกษาต้องเรียนรู้และสามารถทำได้เมื่อจบโมดูล นักศึกษามีความคุ้นเคยและเข้าใจเป็นอย่างดี ซึ่งทั้งหมดส่งผลให้นักศึกษาสามารถทำคะแนนได้ดี ทั้งระหว่างเรียนและหลังเรียน

ในเรื่องดนตรีผู้วิจัยได้เลือกจากหนังสือที่มีคุณภาพได้รับการยอมรับในประเทศจีน ยอมรับว่าเป็นเอกสารหลักมาใช้ คือ Chinese Folk Music ของ Deng (2002) และ Wang (2006) ด้านองค์ประกอบดนตรี ผู้วิจัยได้เลือกคำอธิบาย เนื้อหาในการเรียนรู้จากเอกสารที่เหมาะสมกับผู้ที่ไม่ได้เรียนวิชาเอกดนตรี ซึ่งจะมีคำอธิบายที่สร้างความชัดเจนให้กับผู้เรียน ทั้งเอกสารองค์ประกอบดนตรี จากเอกสารประกอบการอบรมเรื่องการฟัง ของ ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2560) และจากพจนานุกรมของนักเรียนของประเทศสหรัฐอเมริกา คือ Glossary for National Core Arts: Music Standards ที่โดยทั้งหมดมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ที่ไม่ได้เรียนเอกดนตรี ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การใช้โมดูลการสอนดนตรีพื้นบ้านจีน สำหรับรายวิชานาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยหลินหนาน มณฑลกว่างตุง ประเทศจีน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้สอนควรต้องศึกษาเพื่อทำความเข้าใจ รวมทั้งปรึกษาผู้รู้เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมได้อย่างถูกต้อง จนเกิดประโยชน์ต่อนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษารังต่อไป

2.1 เลือกชนเผ่าอื่นที่เหลือ จากจำนวน 56 ชนเผ่า เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซาก นักศึกษาที่เรียนไปแล้วและนักศึกษาที่กำลังเรียนจะเกิดความสนใจมากขึ้น

2.2 ศึกษาเรื่ององค์ประกอบทางดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ของดนตรีแต่ละชนเผ่า และนำเสนอให้นักศึกษาเห็นคุณค่าทางดนตรีได้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*. 5(1): 7-19.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. (2560). เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง การฟังดนตรีในโรงเรียน. จัดโดยสมาคมครูดนตรีแห่งประเทศไทยร่วมกับคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี. วันที่ 5 มีนาคม 2560.
- Butcher, Christopher; Davies, Clara; & Highton, Melissa. (2006). **Designing Learning from Module Outline to Effective Teaching**. New York: Routledge.
- Deng, Guang Hua. (2002). **Chinese Folk Music**. Beijing: Higher Education Publishing House.
- Marzano, R. J. (2001). **Designing a New Taxonomy of Educational Objectives**. Thousand Oaks, California: Corwin Press.
- National Coalition for Core Arts Standards. (2014). **Glossary for National Core Arts: Music Standards**. Reserved: 17 October 2015, <http://www.nationalartsstandards.org/>
- Wang, Yao Hua. (2006). **Chinese Folk Music**. Shanghai: Shanghai Music Publishing House.
- Wu, Guo Dong. (2005). **The expansion of Chinese minority music research in the 20th century**. Beijing: Higher Education Publishing House.